

vroeger groenten en fruit uitgevent in Rotterdam. Franse heeft zich er nooit over uitgelaten of de appel voor hem een speciale affektwaarde had. Hij verklaarde wel dat zijn fruit niet symbolisch was bedoeld.

Sedert tien jaar liggen nu aan twee zijden van de Heemraadsingel enorme appels van Franse. Hij heeft ze gemaakt voor de OGEM, die de gemeente een speelplastic wilde schenken. 'Appels of niets', stelde Franse als voorwaarde. In de praktijk werden die appels geliefde speelplasticen. Een nog forser exemplaar ging in de luchthaven Schiphol een ontmoetingspunt markeren en tot zijn verrassing ervoer de kunstenaar, dat hij het daarmee zoals het heet 'helemaal gemaakt' had. Van een in de nadagen van het 'Cobra'-expressionisme en in de bloeitijd van de koude abstractie traditionele, ouderwets geachte schilder was hij onverhoeds 'actueel' geworden en een ster. Zijn zaagwerk werd verfilmd.

Franse prefereerde voor zijn vrije werk zachter hout boven het kostbare en duurzame teak. Hij had er ook vrede mee, dat zo'n appel van 'sinaasappelkistjeshout' in de open lucht fraai verweerde en dan verging. En intussen ontstonden in zijn atelier sobere houten tafeltjes voor zijn vruchten, maar ook houten reliëfs in gestoken houten lijsten of zelfs zwaar met steekwerk versierde lijsten zonder vulling. Het houtwerk had, evenals de op het gras 'verdwaalde' monsterappels, een absurdistisch trekje. Blijkens litho's deed zijn fruit hem denken aan een uit vruchten opgebouwd mansportret van de 16de eeuwse schilder Arcimboldo.

Het zag er naar uit, dat hij met zijn merkwaardige lijsten en litho's naar zulke lijsten nog een tijd uit de voeten zou kunnen. Maar blijkbaar was hij op heel de zagerij uitgekeken. Tegen Fenna de Vries, die zijn werk placht te exposeren, verzuchtte hij dat hij desnoods als fijnschilder stillebens wilde gaan maken. Toen kwam zijn ziekte aan het licht, die hem fataal werd.

Franse gaf twee dagen per week les aan de Rotterdamse academie. Niet met grote woorden maar met nuchtere, zeer praktische aanwijzingen en rake kritiek won hij de genegenheid van zijn leerlingen. Met het werk dat hij naliet, vermenselijkt hij voor ons de buitenwereld. Zijn intuïtie heeft hem de juiste weg gewezen.